

Dosarul nr. 2ra-1001/21

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Șoldănești (jud. N. Chirilov)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, I. Dutca, A. Malii)

ÎNCHEIERE

21 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Eduard Abdurahmanov,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Eduard Abdurahmanov împotriva Mariane Abdurahmanov cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor într-o sumă bănească fixă,

împotriva deciziei din 25 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Mariana Abdurahmanov, reprezentat de către avocatul Rodion Tocan, a fost casată hotărârea din 20 mai 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

constată:

La 09 ianuarie 2020 Eduard Abdurahmanov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Mariane Abdurahmanov cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor într-o sumă bănească fixă.

În motivare acțiunii reclamantul a indicat că, s-a aflat în relații de căsătorie cu pârâta din 24 septembrie 2005, iar din relații de căsătorie cu pârâta, la 03 mai 2008, s-a născut fiica XXXX.

A menționat că, viața în comun cu pârâta nu s-a reușit și căsătoria între ei a fost desfăcută la inițiativa pârâtei.

A susținut că, pârâta a trecut cu traiul la părinții săi, iar domiciliul fiicei XXXX a fost determinat cu mama copilului, Mariana Abdurahmanov.

A afirmat că, ulterior, pârâta a trecut cu traiul în mun. Chișinău.

A notat că, copilul minor XXXX învață la Liceul teoretic „Lucian Boghea” din sectorul Rîșcani, mun. Chișinău.

A declarat că, nu cunoaște domiciliul pârâtei în mun. Chișinău, deoarece locuiește la gazdă și nu este permanent, iar cel, pe care îl cunoaște, este cel al părinților acesteia în xxxx.

A relatat că, la 10 octombrie 2017 Mariana Abdurahmanov s-a adresat în instanța de judecată cu cerere pentru eliberarea ordonanței judecătorești privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor comun, iar prin ordonanța judecătorească din 16 octombrie 2017, emisă de către judecătorul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, s-a dispus încasarea din contul său în beneficiul pârâtei a pensiei de întreținere a copilului minor, XXXX în mărime de 1/4 din toate felurile de venit, începând cu 10 octombrie 2017 pînă la atingerea majoratului de către copil.

A comunicat că, este angajat la SRL „Forever” în funcția de lăcătuș operator, categoria I, cu salariul stabilit în corespundere cu timpul și orele lucrate.

A invocat că, despre existența ordonanței judecătorești din 16 octombrie 2017 a aflat abia în luna martie 2019, cînd din salariul lui a fost reținută suma de 4170 de lei.

A mai invocat că, contabilul-șef al întreprinderii, în care activează, i-a explicat că, această sumă a fost reținută pentru pensia de întreținere a fiicei minore în baza documentului executoriu, prezentat de executorul judecătoresc Olga Deleev.

A specificat că, în următoarele 5 luni nu au fost efectuate rețineri din salariu, însă și el s-a aflat în concediu din cont propriu din motivul lipsei volumului de lucrări, în luna septembrie a fost reținută suma de 2112,55 de lei, iar în luna octombrie 2019 au fost reținute sumele de 4291 de lei și 429,10 lei.

A menționat că, luând în considerare faptul că, au avut și alte rețineri din salariu, precum impozitul pe venit, fondul de pensii, asigurarea medicală, suma spre achitare a fost de 1410 lei, însă această sumă este foarte mică pentru a menține minimul de existență.

A susținut că, conform informației nr. 43/19 din 26 decembrie 2019, eliberată de către Serviciul statistică Șoldănești, valoarea minimului de existență, în orașe mari, pentru bărbați apti de muncă, media pe lună în semestrul I al anului 2019 constituia 2541 de lei.

A afirmat că, conform facturilor pentru serviciile comunale, el achită lunar suma de 2680 de lei în perioada primăvară-vară și 4430 de lei în perioada toamnă-iarnă. Aceste cheltuieli se compun din următoarele: abonament lunar pentru telefon mobil – 100 de lei, gaz – 150 de lei, energie electrică – 230 de lei, televiziune și internet – 200 de lei, produse alimentare, articole de igienă, îmbrăcăminte – 2000 de lei. Pentru perioada rece procură lemne de foc în sumă de 7000 de lei, precum și suportă cheltuieli pentru medicamente, achită impozitul pentru imobil și alte cheltuieli.

A notat că, acordă și ajutor financiar mamei sale, care este pensionară și locuiește singură, în suma de 500 de lei lunar.

A declarat că, la 03 iulie 2018 i-a procurat fiicei sale minore un notebook „VivoBook Asus” la prețul de 7990 de lei, la 23 decembrie 2018 i-a procurat un telefon Samsung Galaxy J6 Laven, cu procurarea în 12 rate, cu prețul final de 4599 de lei.

A invocat că, la 16 ianuarie 2019 a deschis un cont de depozit pe numele fiicei sale minore, cu rata dobânzii de 6,50% anual, cu data restituirii (scadenței) de 04 mai 2026.

A mai invocat că, în vara anului 2019 a fost împreună cu fiica sa minoră în vacanță la mare în Turcia, iar la momentul depunerii prezentei cereri, fiica Elena se află la el, pe perioada vacanței de iarnă, suportând toate cheltuielile pentru întreținerea fiicei sale.

A menționat că, reieșind din circumstanțele menționate și ținând cont de faptul că, este angajat în câmpul muncii, însă salariul depinde de volumul lucrărilor la întreprinderea, în care activează, iar reținerile din salariu pentru plata pensiei de întreținere a fiicei minore sunt enorme și suma care rămâne este insuficientă pentru menținerea unei vieți decente, consideră oportună modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor într-o sumă bănească fixă.

A solicitat modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, XXXX, stabilită prin ordonanța judecătorească din 16 octombrie 2017, emisă de către judecătorul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina și încasarea din contul său în beneficiul pârâtei a pensiei de întreținere a copilului minor în sumă de 1270,50 de lei lunar, pînă la atingerea majoratului de către copil.

Prin hotărârea din 20 mai 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești, a fost admisă acțiunea depusă de către Eduard Abdurahmanov, a fost modificat cuantumul pensiei de întreținere a copilului minor, stabilit prin ordonanța judecătorească din 16 octombrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina și a fost încasată de la Eduard Abdurahmanov în beneficiul Mariane Abdurahmanov pensia de întreținere a copilului minor XXXX, într-o sumă bănească fixă lunară în mărime de 1270,50 de lei, începând cu 09 ianuarie 2020 până la atingerea majoratului de către copil.

La 16 iunie 2020 Mariana Abduragmanov, reprezentată de către avocatul Rodion Tocan, a declarat apel nemotivat, iar la 01 octombrie 2020 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanței și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii, cu încasarea de la intimat a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 25 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Mariana Abdurahmanov, reprezentată de către avocatul Rodion Tocan, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță eronat a modificat cuantumul pensiei de întreținere a copilului minor. Or, conform art. 75 din Codul familiei, pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariul și/sau din alte venituri ale părinților în mărime de $\frac{1}{4}$ - pentru un copil, $\frac{1}{3}$ – pentru 2 copii și $\frac{1}{2}$ - pentru 3 și mai mulți copii. Cuantumul cotelor stabilite poate fi micșorat sau majorat de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială și familială a părinților, de alte circumstanțe importante.

Prin urmare, încasarea pensiei de întreținere sub forma unei cote-părți din salariu și/sau alte venituri poate avea loc numai în cazul în care va fi stabilit că, intimatul este angajat în câmpul muncii și dispune de un salariu și/sau alte venituri stabile.

Astfel, instanța de apel a constatat că, intimatul dispune de salariu, fiind angajat în câmpul muncii și are posibilitate să achite pensia de întreținere a copilului minor. Mai mult ca atât, salariul intimatului, conform certificatului nr. 27 și 22

octombrie 2019, este între 8726,34 de lei și 10144 de lei. Fiecare om are dreptul la un trai decent, dar obligația de întreținere a copilului este primordială, astfel, suma de 1270 de lei este infimă în comparație cu veniturile intimatului.

Instanța de apel a mai reținut că, doar în cazul în care lipsesc date despre locul de muncă al pârâtului, despre salariul și veniturile ultimului, sau în cazul în care pe parcursul examinării cauzei sunt prezente date, care indică că, pârâtul nu este încadrat în câmpul muncii, chiar dacă reclamantul a solicitat încasarea pensiei de întreținere sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, prima instanță poate să modifice quantumul pensiei de întreținere și să încaseze pensia de întreținere pentru copilul minor în temeiul art. 76 alin. (1) din Codul familiei, într-o sumă bănească fixă.

Totodată, în cazul în care pe parcursul examinării cauzei va fi stabilit că, încasarea pensiei de întreținere sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească quantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar.

Însă, instanța de apel a menționat că, nu atestă că, prin încasarea de la intimat în beneficiul apelantei a pensiei de întreținere a copilului minor în cote-părți din salariu sau alte venituri se lezează substanțial interesele intimatului ca să fie stabilită o pensie de întreținere într-o sumă fixă, or, acesta, având calitatea de părinte, este obligat să contribuie financiar la creșterea și întreținerea copilului minor până la atingerea majoratului.

Instanța de apel a respins argumentul primei instanțe precum că, intimatul activează la SRL „Forever” mai mult pe perioada de toamnă-iarnă, dar vara este nevoit ca să-și caute alt serviciu întrucât nu are de lucru, or, reieșind din certificatul nr. 57 din 22 octombrie 2019, eliberat de către SRL „Forever”, a fost reținut din salariul lui Eduard Abdurahmanov pentru executarea documentului executoriu în luna martie suma de 4170 de lei și în luna septembrie 2019 suma de 2112,55 de lei, iar pe perioada aprilie-august 2019 a plecat în concediu din cont propriu. Or, din materialele dosarului rezultă că, suma de 4170 de lei a fost încasată pentru o perioadă de 6 luni și nu poate fi vorba despre achitarea unei astfel de sume lunar.

La 29 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Eduard Abdurahmanov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei.

A considerat că, instanța de apel a apreciat în mod arbitrar certificatul nr. 57 din 22 octombrie 2019, eliberat de către SRL „Forever”, stabilind că, suma de 4170 de lei a fost încasată pentru perioada de 6 luni și nu poate fi vorba despre achitarea unei astfel de sume lunar și eronat a motivat că, prin încasarea de la recurent în beneficiul intimatei a pensiei de întreținere a copilului minor sub forma unei cote din salariul recurentului nu se atestă lezarea substanțială a interesului acestuia, or, acesta, având calitatea de părinte, este obligat să contribuie financiar la creșterea și întreținerea copilului său minor până la atingerea majoratului. Drept urmare, instanța de apel a soluționat greșit cauza și a emis o decizie ilegală și neîntemeiată, care a

duș la încălcarea drepturilor și intereselor sale legitime.

A menționat că, la materialele cauzei a fost anexat contul analitic pentru luna noiembrie 2019, din care rezultă că, după ce a revenit la serviciu după concediul anual neplătit, din salariul calculat pentru luna noiembrie 2019 i-a fost achitată suma de 1410 lei, iar această sumă este mică pentru a menține minimul de existență. Or, conform informației eliberate de către Centrul regional pentru statistică Nord, în orașe mari pentru bărbați apti de muncă, media pe lună în semestrul I al anului 2019 a constituit 2541 de lei. Instanța de apel a ignorat această probă și i-a dat nici o apreciere.

A susținut că, el nu neagă faptul că, este în stare să achite pensia de întreținere a copilului minor, însă s-a adresat în instanța de judecată pentru modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor într-o sumă bănească fixă, deoarece încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în cotă-parte din salariu lezează esențial dreptul său la un trai decent.

A afirmat că, conform art. 58 alin. (1) din Codul familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copil, indiferent dacă părinții trăiesc împreună cu copiii sau separat. Astfel, și intimata este obligată să participe la întreținerea fiicei sale minore, acordând mijloace bănești în aceeași mărime ca și el.

A relevat că, nu a avut posibilitate să invoce oportunitatea încasării pensiei de întreținere a copilului minor în sumă bănească fixă, deoarece ordonanța judecătorească din 16 octombrie 2017 a fost emisă în lipsa părților, iar despre existența acesteia a aflat în luna noiembrie 2019, când a fost efectuată prima reținere din salariu în beneficiul intimatei.

A declarat că, instanța de apel, la examinarea cauzei, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și, anume, art. 76 alin. (1) și (2) din Codul familiei.

Prin notificarea din 24 mai 2021 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatei copia recursului, înștiințându-o despre necesitatea depunerii referinței (f. d. 136), însă ultima nu și-a valorificat acest drept și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei contestate la 17 martie 2021 (f. d. 111).

Astfel, recursul declarat la 29 aprilie 2021 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Eduard Abdurahmanov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul

declarat de către Eduard Abdurahmanov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Eduard Abdurahmanov ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Eduard Abdurahmanov se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nina Vascan

Mariana Pitic